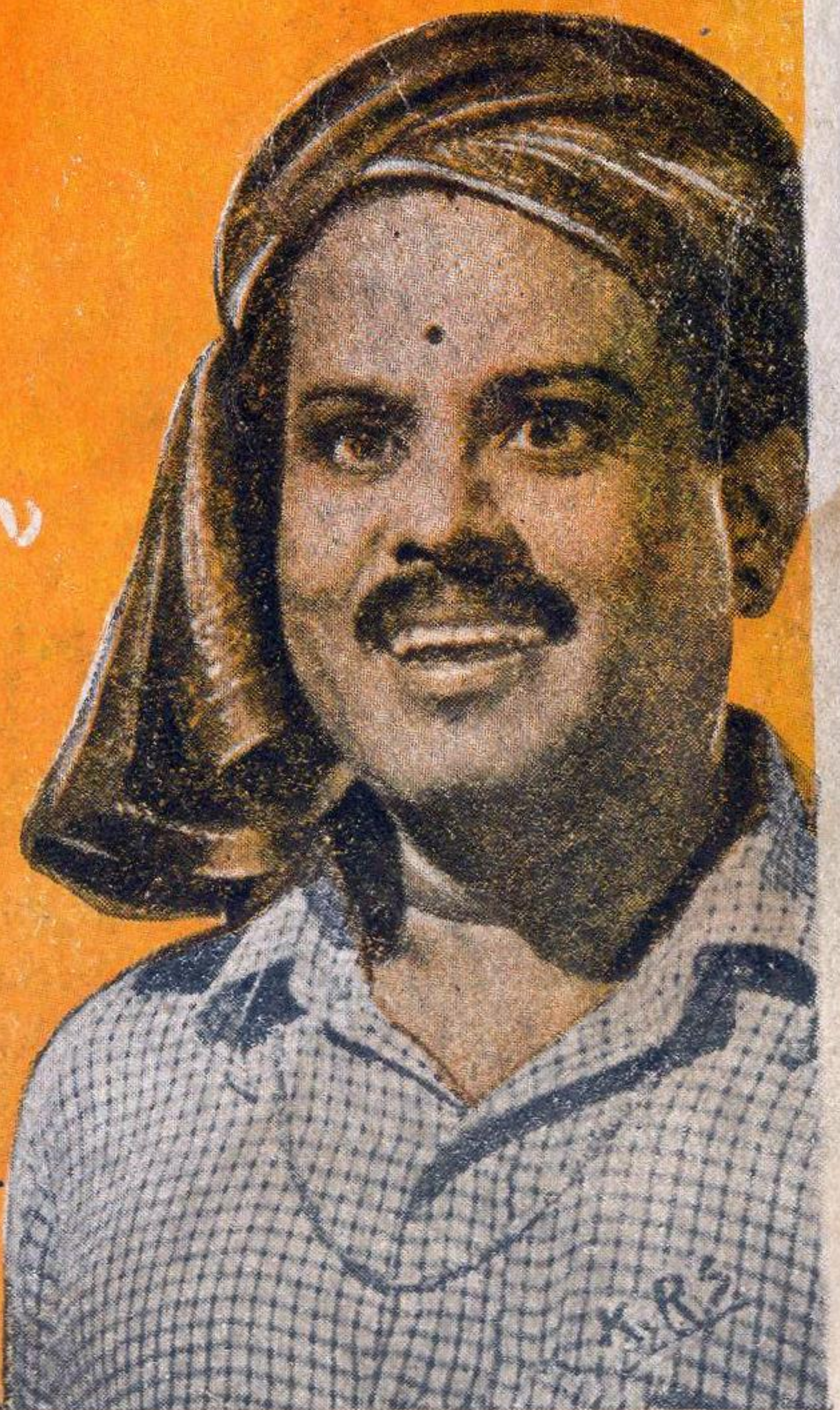


பேண் மனம்



தமிழ் நாடு டாக் கீஸ்
தயாரிப்பு



பெண் மனம்

(கதைச் சுருக்கம்)

தஞ்சை ஜில்லாவில் மாலூர் என்ற கிராமத்தில் பரம்பரை உழவுத் தொழிலை கடைபிடித்து வந்த பரமசிவம் தம் புது மனைவி மீனாக்கதியுடன் கலியாண கோலத்துடன் வீட்டிற்கு வருகிறான். தன் சொந்த உழைப்பால் கண்ணியமாக இல்லறம் நடத்தி வருகிறான். வருமானம் வாழ்க்கைக்கு போதும் போதாமல் இருந்து வருகிறது. அதே ஊரில் ஏழைகளை ஏமாற்றிக் கொண்டு வருகிறான் லேவாதேவி கருணாகரம்பிள்ளை. பரமசிவம் இவனிடம் கலியாணத்துக்காக வாங்கிய கடனை தீர்க்க முடியாமல் சிரமப்படுகிறான்.

மீனாக்கதி மூன்று குழந்தைகளுக்கு தாயாகி விட்டாள். கடன் தீர்ந்தபாடில்லே. மழை குன்றியதால் வெள்ளாமை பலன் தரவில்லை. குடும்பம் வறுமையில் சிக்கியது. லேவாதேவி கடனுக்காக நெருக்குகிறான். பரமசிவம் மானத்துக்கு அஞ்சி கொழும்புக்கு போகும் நாடக கம்பெனியில் வேலை ஒப்புக் கொள்கிறான். கடன் தொல்லையால் குடும்பத்தை விட்டு பிரிகிறான். வீட்டில் சொல்லி விட்டுப் போக தைரியம் வரவில்லை.

மீனாக்கதி புருஷனது தகவல் ஒன்றும் கிடைக்காமல் ஏங்கி தவிக்கிறாள். லேவாதேவியின் சொல்லம்பு தாங்க முடியாமல் உழவு மாடுகளை விற்று கடனுக்காக கொஞ்சம் பணம் கொண்டு வருகிறாள்.

விதி சதி செய்யத் தொடங்கியது. மீனாக்கதியின் மாமி இறக்கிறாள். லேவாதேவி வீட்டை தாளிட்டு மீனாக்கதியையும் அவள் குழந்தைகளையும் நடுச்சந்தியில் நிறுத்துகிறாள். “பட்ட காலிலே படும் கெட்ட குடியே கெடும்” என்பது மீனாக்கதியின் வாழ்க்கையில் உண்மையாயிற்று : கைக் குழந்தையும் இறக்கிறது. வாழ்வதை விட சாவது மேலென நினைத்து தன் இரு குழந்தைகளுடன் குளத்தில் விழ எத்தனிக்கிறாள். ஒரு சாது தடுத்து எப்படி யாவது குழந்தைகளை காப்பாற்றும்படி சொல்கிறார். குழந்தைகளுக்காக தன் உடலை லேவாதேவிக்கு விற்க துணிகிறாள். ஒரு தீ விபத்தால் மீனாக்கதி இச்சிக்கலினின்று விடுபடுகிறாள். லேவாதேவி மீனாக்கதி செய்த உபகாரத்திற்கு நன்றி உள்ளவனாக மாறுகிறாள்.

ஊரை விட்டுச் சென்ற பரமசிவம் புயலில் சிக்கி நடுக்கடலில் தவித்து அலையால் ஒதுக்கப்பட்டு கொழும்பு கரையடைகிறான்.

மீனாக்கதி தன் சுய உழைப்பால் சம்பாதித்து குடும்பம் நடத்தி வருகிறாள். பரமசிவனோ வறுமையின் கொடுமைக்கு ஆளாகி கொழும்பில் ரிக்ஷா இழுத்து வயிறு வளர்க்கிறான். மீனாக்கதி தன் குழந்தைகளை செல்லமாக வளர்த்து வருகிறாள். அதன் பலன் இளைய மகன் வேலு தத்தாரியாக திரிகிறான். கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்காமல் தன்போக்காக இருக்கிறான். அண்ணனை மதிப்பதில்லை. அண்ணன்கணைசன் பொறுமையுடன் குடும்பப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்கிறான். வேலு தன் அண்ணியின்

நகையை திருடிக் கொண்டு தன் சிநேகிதன் காள்
மேகத்துடன் கொள்ளை கூட்டத்திற்கு தலைவனா
கிறான்.

மீனாக்கி வேலுவின் ஞாபகமாகவே இருந்து
வருகிறாள். வேலு போலிஸாரிடம் தப்பி தன் வீட்
டில் ஒளியும் சமயம் தாய் என்னும் அன்பால்
அவனை மன்னித்து காப்பாற்றுகிறாள்.

கொழும்பில் பரமசிவம் கார் விபத்திலினின்று
ஒரு இன்ஸ்பெக்டரின் குழந்தையை காப்பாற்றி
யதற்கு அப்பெரிய மனிதர் அவனுக்கு வெகுமதி
கள் கொடுத்து ஊருக்கு அனுப்பி வைக்கிறார்.

வேலு தான் சிறு குழந்தை முதல் பழகி வந்த
மிட்டாதார் மகள் வள்ளியை அடைய திருட்டுத்தன
மாக தன் காதலியை கடத்திச் செல்லுகிறான்.
வேலு போலிஸாரிடம் அகப்படுகிறானா? பரமசிவம்
தன் மனைவி குழந்தைகளை சந்திக்கிறானா? மீனாக்கி
இன்பமாய் வாழ்கிறாளா? வேலு திருந்துகிறானா?
என்பதை திரையில் கண்டு கொள்ளுங்கள்.

“பெண்மனம் விசித்திரமான சொல்லிற் கடங்காத புதிர்”!
“விதிக்கு மனிதன் ஓர் விளையாட்டு பொம்மை”!!

பாட்டுகள்

—0—

1. ஜமுனா — ஷண்முகம்.

ஜ:—பட்டிக்காடு, சுத்த பட்டிக்காடு,
இந்த பாடியும் கிடைத்த ஜோடியும்,
இதைப் பார்த்தா டன்லப் டயர் தான் (பட்டி)

ஷ:—எங்க பட்டிக் காட்டிலே குருவை சம்பா இல்
லாட்டா

உங்க பட்டினக் கரையில் பட்டினியாக
ததிங்கினத் தோம் போடணும் (பட்டி)

ஜ:—இங்கே ABCD எழுத்து வாசனை தெரியுமா?

ஷ:—உங்க ஏட்டுச் சுரக்காய் கரி சமைக்கதான்
முடியுமா?

ஜ:—ஏ காட்டுப் பூச்சி! சும்மா அளக்காதே

ஷ:—நீ காந்தம் போல என்னை இழுக்காதே

ஜ:—நான் காந்தந்தான்

ஷ:—நல்ல காலந்தான்

ஜ:—ஹாட்டுக்கும், பூட்சுக்கும் வாட்ட மில்லாத
நாட்டு ஷோக் காளி—என் ராஜா

ஷ:—ஆட்டுக்கு வாலு அளந்து வைச்சதும்
ஆண்டவன் செயல் தான் ஜமுனா

ஜ:—இனி அப்டு டேட்டாக பழகணும்
நீ அவசியம் இங்கிலீஷ் படிக்கணும்

ஷ:—அதுக் கடுத்த பிறவியே — எடுத்த பிறகு
நான் அவசியம் படிக்கிறேன் ஜமுனா

2.

மீனாக்ஷி — பரமசிவம்

மீ :—வானகத்தில் மாரியைப் போல் வள்ளலில்லை
 பர :—மா நிலத்தில் பாரியைப் போல் வள்ளலில்லை
 ஏரும் கலப்பையு மில்லாவிட்டால் —சுகம்
 ஏது வாழ்வினிலே—சுகம்
 ஏது வாழ்வினிலே

மீ :—நீரும் நிலமும் இல்லாவிட்டால்—சுகம்
 ஏது வாழ்வினிலே ...

பர :—மக ராஜன் வாழ்ந்த சீமை

மீ :—இப்போ மானம் பார்த்த சீமை ...

பர :—சூரியன் போல் பாட்டாளி உலகிலில்லை
 சுய நலமே இல்லாத மனிதனில்லை

கோரஸ் :—கைராசி இருக்கணும்

பெண்கள் :—காலமெல்லாம் செழிக்கணும்
 தை மாதம் பொறக்கணும்
 பாலு பொங்கி படைக்கணும்
 மழையும் சண்ணியுமில்லாவிட்டால்
 விளைச்சலேது நாட்டிலே—
 நமது நாட்டிலே

ஆண்கள் :—உழவும் தொழிலும் இல்லாவிட்டால்
 உணவு ஏது நாட்டிலே — நமது நாட்
 டிலே

மீ :—பெண்களுக்கு புருஷனைப் போல் தெய்வமே
 இல்லை

பர :—பெற்றவர்க்கு பிள்ளையைப் போல் செல்
 வமேயில்லை

காதல் இன்பம் இல்லாவிட்டால் — சுகம்
 ஏது வாழ்வினிலே

மீ :—கடவுள் துணையே இல்லாவிட்டால் —சுகம்
 ஏது வாழ்வினிலே

3. மீனாட்சி — பரமசிவம்

மீ :—வாழ்விலே, வாழ்விலே, ஆனந்தம் தரும்நாளே
ஆனந்தம் தரும் ஆஹா — ஹா ஹா
தேவி புண்ணியத்தாலே செல்லமாகவே
தாவித் தவழ்ந்திடவே ஆண்பிள்ளைவேணுமே
ஆமா நிஜந்தான் அந்த ஆசை தான்

பர:—ஆசையா — ஆசையா

அஞ்சாநு மாதந்தானே, அதுக்குள்ளே ஆண
பெண்ணை

அம்பிகை போலே பொண்ணு, பொறந்திட்டா
என்ன செய்வே,

ஆகாது வேணு மிண்ணு சொல்லுவே — நீயா
சொல்லுவே;

—தள்ளாத காலத்திலே, பையனிருந்தால்
தானே:

தாயும் தந்தைக்கும் கஞ்சி தண்ணியும் ஊத்து
வானே

பர:—கண்ணுங் கருத்தாய் உள்ள — பெண்ணும்
இருந்தால் தானே

தண்ணி குடம் எடுக்கும் — தாய் சொல்லும்
கேட்குமே

இருவரும்:—எல்லாம் நம் இஷ்டம் போலே ஆகுமா
(வாழ்)

—o—

தெருக்கூத்து பாட்டு.

ஐதிகள்.

தூர்ச்சாசனன்: —தத்தீம் தக தத்தீம் தக

தகதிமி தக தகதிமி தக

தகதரிகிடதக தத்தரிகிடதக

ததிங்கிணதோம், ததிங்கிணதோம்

—ததிங்கிணதோம்

பாட்டு :—

கச்சை வரிஞ்சு கட்டி கருங்கச்சை சுங்கமிட்டு
பச்சை சிலுக்குகட்டி சந்திரகாந்தம் பட்டுடுத்தி
துச்சாசன ராஜனும் வந்தேன், என்.

சூலிக பாலிக

ஜதிகள்

தத்தோம் தத்தோம் தகஜெணு
தத்தோம் தத்தோம் தகஜெணு
தத்ளாங்குதிமி, தகதிமி,

தகதிமி சிய்யாம் போடூரா சிய்யாம்
தித்தளாங்குதிமி, திகுதிமி
திகுதிமி உவ்வாம் போடூரா உவ்வாம்

பாட்டு.

அத்தாச்சி பாஞ்சாலி

—எங்க அண்ணாச்சி அழைச்சாண்டி
வித்தாச்சி பல கோடி—சூதாடி வினையாடி
(மணி). பத்தாச்சு லேட்டாச்சு

ராவுகால டயமாச்சி

தர்க்கம்

திரௌபதி :—

என்னை வித்து தன்னை வித்தாரா,

என்மைத்துனரே

தன்னை வித்து என்னை வித்தாரா?

தூர்ச்சாசன் :—

பொன்னை வச்சி பொருளை வச்சி

—பூமியெல்லாம் அடகு வச்சு

தன்னை வச்சி தம்பிகளோட

—உன்னையும் வச்சி ஆடினானே

தில்லாலங்கிடி-சிங்காரலேடி-அடி, அத்தாச்சி, நீ
துள்ளாதே சும்மா புறப்பட்டு வாடி

திரௌபதி :—

அஞ்சு பேரும் கல்லைப்போலே
அசையாமல் நிற்கலாமா!
பஞ்சரக் கிளி போல் தானே,
பாவிநான் ஏங்கலாமா!

தொகை யரு

பீமன் :—

சூதாடிய கையை வெட்டவா
சொர்கத்துக்கே வழி காட்டவா
நடா, நடா நில்லாதா—கையை
விடா விடா துள்ளாதா

வேறு

திரௌபதி :—

மண்ணையும் வெண்ணையும் மனமாற சாப்பிட்ட
மாதவா கண்ணுதான் இல்லையா
மதயானைக்கி அன்று மோகூ வழிகாடிய
மதிசூதா காது தான் இல்லையா
கண்ணப்பா நீ என்னப்பா சொல்லுறே
காரியம் மிஞ்சிடும் போலிருக்கே—என்
கருப்பு கலைஞ்சிடும் போலிருக்கே
உன்னைப் போல் நானும் ஆண் பிள்ளையா
கண்ணா!—பாவி

உயிரோட விடமாட்டான் போலிருக்கே.....

கண்ணன் :—

பாட்டாளி மக்க ளெல்லாம்
கேட்டாலும் கொடுக்க கோட்டா வல்லே

பாஞ்சாலி தங்ச்சிக்கே
பட்டு சேலைக்கித்தான் பஞ்சமேயில்லை

திரௌபதி :—

நாணையமா உலகில் இல்லாமலே—இருந்தா
மான மெல்லாம் போகும் சொல்லாமலே
காசு பணத்தால்—பிராணன் போகும்
கடனை வாங்கினால், மானம் போகும்.....

5.

சாது

பாம் பின் வாய் தேரை போலே
பரதவிக்கின்றூரே புவிமேலே
கடன் பட்ட நெஞ்சமே, கலங்கியதாலே
கப்பலேறி கண்டி சீமை போகுதய்யா
வண்டி ஓடுமா—மாடு மண்டி போடுமா
காலமெல்லாம் உழைச்சும்
கா வயத்துக்கு கஞ்சில்லே
கடனுக்காக பயந்து போகுதையா
வண்டி ஓடுமா மாடு மண்டி போடுமா
பெண்ணாதி பெருவிலங்கா
பிள்ளைகளோ கைவிலங்கா
பிழைக்க வழியில்லாமல் போரோமையா
வண்டி ஓடுமா மாடு மண்டி போடுமா

6

சாது

அந்தோ பாமும் விதியே நீ பழி வாங்கவே
சதி செய்வதென்—சதி செய்வதென்
நிலை யிலாத படகு போலே அலையும் மனதினிலே
அலையும் மோதிடு தே
புயலும் வீசிடு தே

ஆதரவற்ற அநாதை கட்கே மன
 ஆறுதலே தினி மேல்
 ஆண்டவன் சிருஷ்டியினால் பல வேற்றுமை
 ஆனது ஏன் புவிமேல்
 சாதக மற்றவர் வாழ்வதை விட இனி
 சாவது தான் நலமே.....

—o—

7.

மீனாக்ஷி

கனவிலும் மறவேன் நினைவிலும் மறவேன்,
 —மறவேன், மறவேன் என்றே சொன்ன
 சத்தியம் பொய்யானதோ—ஸ்வாமி—(சத்தி)
 குத்து விளக்கு சுடும்—குடும்ப விளக்கு சுடாது
 என்றே சொன்ன—(சத்தியம்)
 செல்லமாகவே வளர்த்த—செல்வங்களை
 ஏன் மறந்தீர்
 பிள்ளைகளே தெய்வமென்று—பெருமையுடன்
 பேசிய—(சத்தியம்)
 எண்ணற்ற தெய்வங்கள்—இருந்து மென்ன
 —என்
 கண் கண்ட தெய்வம், நீயே, நீயே
 பெண்ணுள்ளமே என் பேரின்பமே.....
 உன்னை மறவேனென்று தன்னை மறந்தே
 சொன்ன (சத்தியம்)

—o—

8

சின்னவேலு — வள்ளி

வள்ளி :—

அறஞ்செய விரும்பு ஆறுவது சினம்
 ஒளவை சொன்னாளே—பாட்டி
 ஒளவை சொன்னாளே—

பாஞ்சாலி தங்ச்சிக்கே
பட்டு சேலைக்கித்தான் பஞ்சமேயில்லை

தொடர்பதி :—

நாணையமா உலகில் இல்லாமலே—இருந்தா
மான மெல்லாம் போகும் சொல்லாமலே
காசு பணத்தால்—பிராணன் போகும்
கடனை வாங்கினால், மானம் போகும்.....

5.

சாது

பாம் பின் வாய் தேரை போலே
பரதவிக்கின்றாரே புவிமேலே
கடன் பட்ட நெஞ்சமே, கலங்கியதாலே
கப்பலேறி கண்டி சீமை போகுதய்யா
வண்டி ஓடுமா—மாடு மண்டி போடுமா
காலமெல்லாம் உழைச்சும்
கா வயத்துக்கு கஞ்சில்லே
கடனுக்காக பயந்து போகுதையா
வண்டி ஓடுமா மாடு மண்டி போடுமா
பெண்ணாதி பெருவிலங்கா
பிள்ளைகளோ கைவிலங்கா
பிழைக்க வழியில்லாமல் போரோமையா
வண்டி ஓடுமா மாடு மண்டி போடுமா

6

சாது

அந்தோ பாழும் விதியே நீ பழி வாங்கவே
சதி செய்வதென்—சதி செய்வதென்
நிலை யிலாத படகு போலே அலையு மனதினிலே
அலையும் மோதிடு தே
புயலும் வீசிடு தே

ஆதரவற்ற அநாதை கட்கே மன
 ஆறுதலே தினி மேல்
 ஆண்டவன் சிருஷ்டியினால் பல வேற்றுமை
 ஆனது ஏன் புவிமேல்
 சாதக மற்றவர் வாழ்வதை விட இனி
 சாவது தான் நலமே.....

—o—

7.

மீனாக்ஷி

கனவிலும் மறவேன் நினைவிலும் மறவேன்,
 —மறவேன், மறவேன் என்றே சொன்ன
 சத்தியம் பொய்யானதோ—ஸ்வாமி—(சத்தி)
 குத்து விளக்கு சுடும்—குடும்ப விளக்கு சுடாது
 என்றே சொன்ன—(சத்தியம்)
 செல்லமாகவே வளர்த்த—செல்வங்களை
 ஏன் மறந்தீர்
 பிள்ளைகளே தெய்வமென்று—பெருமையுடன்
 பேசிய—(சத்தியம்)
 எண்ணற்ற தெய்வங்கள்—இருந்து மென்ன
 —என்
 கண் கண்ட தெய்வம், நீயே, நீயே
 பெண்ணுள்ளமே என் பேரின்பமே.....
 உன்னை மறவேனென்று தன்னை மறந்தே
 சொன்ன (சத்தியம்)

—o—

8

சின்னவேலு — வள்ளி

வள்ளி :—

அறஞ்செய் விரும்பு ஆறுவது சினம்
 ஒளவை சொன்னாளே—பாட்டி
 ஒளவை சொன்னாளே—

வேலு :—

அறஞ் செய இரும்பு ஆறுவது ரசம்
அம்மா சொன்னோ—பாட்டி
அம்மா சொன்னோ

வள்ளி :—ஆறும் நாலு இருபத்திநாலு—இது
ஆறும் வாய்ப்பாடு—இது
ஆறும் வாய்ப்பாடு

வேலு :—அடுப்பாங்கரைதனில் சோராக்கிடும்
உனக்கேனோ வாய்ப்பாடு
உனக்கேனோ வாய்ப்பாடு

வள்ளி :—பூமி உருண்டை

வேலு :—பூசணிக்கா உருண்டை

வள்ளி :—கருப்புச் சட்டைக்காரன்

வேலு :—காவலுக்கு கெட்டிக்காரன்—பூட்டு

—o—

பெரிய வள்ளி—வேலு

வள்ளி :—அகர முதல் எழுத்தெல்லாம்
ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு

வேலு :—அதிகம் படித்த பெண்கள் எல்லாம்
வீண்—ஆடம்பரம் செய்வதே உலகம்

வள்ளி :—அதிலே மயங்கித்துள்ளும் ஆண்பிள்ளை
யாரு ?

வேலு :—மதிலேறி களவாடும் கில்லாடி வேலு !

வள்ளி ;—அன்பு முத்தி அது ஆசையானது
யார் மேலே !

வேலு :—ஆசை முத்தி அது காதலானது
என்மேலே !

வள்ளி :—வேலு !

வேலு :—வள்ளி !

இருவரும்:—அன்பு ஆசை தெய்வீக காதலே
அதுவே வாழ்வினிலே — இன்பம்
தருமே வாழ்வினிலே

—o—

9.

பரமசிவம்

விதிக்கு மனிதன் உலகிலே — வினையாட்டு
பொம்மையடா
வீண் — ஆசை கயிற்றில் ஆடும் — பம்பரம்
ஆகும் நிலையடா
நினைப்பதைப் போல் நடந்துவிட்டால் —
தெய்வம் ஏதடா!
நிலையில்லாத மனித வாழ்வை — நினைத்து
பாரடா
பேசும் தெய்வம் பணமே — பகல் வேஷம்
போடும் குணமே
பசித்தவனை பார்த்து சிறிக்கும் — பாழும்
பணமடா
பரம ஏழை பிழைப்பதற்கே—இடமும் ஏதடா!

—o—

10.

வள்ளி — வேலு

வள்ளி:—நிஜமே நீ சொல்வாய் நிலவே
நிஜந்தானா நீயே சொல்லு நிலவே
மறவாமல் காதல் இன்பம்
தருவாரோ வாழ்வில் இன்பம் —
தூது சொல்வாய் நிலவே

வேலு:—வனிதா மணியே வனமோகினியே
வாழ்வோமே வளர் கலைபோல் தனியே

வள்ளி:—வான் மதிபோல காணும் ஜோதி
வானகம் மேல் கலை தேயும் பாதி
காத லின்பம் கனவா
காத லின்பம் கனவா (நிஜமே)

வேலு:—கலை மானை தேடி வந்தான்
கதிர் வேவன் காதல் கொண்டான்
இருவரும்:—ஆஹா அதுபோல் நாமே (நிஜமே)

—o—

11.

காளமேகம்

இதர் சைனா பனார் மேலே—நைனா உஷார்—தும்
பாக்கட்மே, கைபோடும் — தேக்கோ உஷார்
“இதர் ஆவ்”

ஐம்பரும் கிம்பரும் பாத்தாரோர்
நம்பளும் பொம்பளை கிம்பளை ஜாவ்
தம்படி கிம்படி பைசா தேவ் மகராஜ்
ஷௌக் கார்ங்மோ — உப்பர்மே

ஜல்சாவா — இருக்கிருங்கோ
மாருக் கட்டாலே வந்த சான்ஸு
பிளாக்கு மாருக் கட்டாலே வந்த சான்ஸு
பண மெல்லாம் மறைந்திடலாச்சுதே —
ஒ பகுவானே

ஆவோ, மஹராக், ஹமாரஜ் ஹிந்துஸ்தான்கி
பாகிஸ்தானிகி படா தோஸ்தி ஹை
நீ இருக்கியா பகுவான் எங்கே தூங்கறே
பகுவான்

இங்கே, டேஞ்சர் சிகினல் டாலடிக்கிறது
பாத்துக்கோ — பகுவான்
கோடையிலே இளைப்பாரி ...

நீலா அம்மா ஆவரே
ஏண்டா வீணா கூவரே
ஆளை பாத்து ஜாவுரே
ஆமா, நானும்

12. வேலு—வள்ளி—காளமேகம்

வேலு:— வெற்றி — வெற்றி — வெற்றி

காள :—தனதீம் தனதீம் தன தில்லாநா திருதாநா
இனிதான் பயமேன் எவர் வந்தாலும்
வரட்டும் — வெற்றி

வேலு:—படிச்சு கிழிச்சு து படகில் துடிக்குது வெற்றி

வள்ளி:—அடிச்சு புடிச்சிட்டா ஆளும் கிடைக்கட்டா

வேலு:—கத்தி!

வள்ளி:—சுகுமாரா என்றுமே தாராய் இன்பமே

வேலு:—மன மாரா செல்வமே வாராய் இன்பமே

இருவரும்:—இனி இக மதில் இதைபோல்

இன்பம் இல்லையே

இன்பம் இல்லையே ... ஒ ... ஒ

வள்ளி:—கடவுள் செயல்தானே — காதல் இன்பம்
கண்டேனே

வேலு:—கன்னக் கோல் செயல் தானே — காதல்
வெற்றி கண்டேனே

வள்ளி:—

காதலின் வேகம் ஆகா கனிந்ததே யோகம்
பயமிலா கரை அடைவோமா

வேலு:—அழகு பசங்கிலியே அமுத கலையே
கவலை ஏன் மாணே

இருவம்ம்:—இந்திரலோகம் செல்வோமே, நிஜமே
எந் நாளும் — நாமே

பேண் = = மனம்

ம.பு.ராஜம்மா -
T.K.ஷண்முகம்
S.A.நடராஜன் -
P.K.ராமசாமி--

முதலியோர்
நடித்தது

